

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 182, 1828 i 1847) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w pkt 3 po wyrazach „sieć średniego” dodaje się wyrazy „lub wysokiego”;
- 2) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. Więcej niż jedna morska farma wiatrowa może wykorzystywać tę samą stację elektroenergetyczną zlokalizowaną na morzu lub zespół urządzeń służących do wprowadzenia mocy lub jego elementy. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym art. 7 ust. 1f ustawy - Prawo energetyczne nie stosuje.”;

- 3) w art. 4 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Wytwórca, któremu na zasadach określonych w rozdziale 3 albo w rozdziale 4 przyznano prawo do pokrycia ujemnego salda w odniesieniu do energii elektrycznej wytworzonej w danej morskiej farmie wiatrowej lub jej części i wprowadzonej do sieci lub energii elektrycznej, o której mowa w art. 40 ust. 3, a później się tego prawa zrzekł, nie może ponownie ubiegać się o przyznanie prawa do pokrycia ujemnego salda w odniesieniu do energii elektrycznej wytworzonej w danej morskiej farmie wiatrowej lub jej części i wprowadzonej do sieci lub energii elektrycznej, o której mowa w art. 40 ust. 3, na zasadach określonych w rozdziale 4.”;

- 4) w art. 6:

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylającą dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (Dz. Urz. UE L z 31.10.2023).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim, ustawę z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu, ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Wytwórcy przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda w odniesieniu do energii elektrycznej wytworzonej w danej morskiej farmie wiatrowej lub jej części i wprowadzonej do sieci na podstawie udzielonej koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w okresie 25 lat od pierwszego dnia, za który wytwórca wystąpił o przyznanie prawa do pokrycia ujemnego salda, przy czym nie wcześniej niż od dnia:”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Termin, od którego wytwórcy będzie przysługiwać prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w ust. 1, nie może przypadać później niż termin, o którym mowa w art. 15 ust. 2 pkt 4 albo art. 31 ust. 4 pkt 5, z uwzględnieniem art. 24 albo art. 35.

1b. Wtwórca, w okresie, o którym mowa w ust. 1, składa co miesiąc wniosek o pokrycie ujemnego salda aż do momentu osiągnięcia ilości energii elektrycznej, o której mowa w art. 7.”

c) w ust. 2 po wyrazach „(Dz. Urz. UE L 112 z 27.04.2016, str. 1)” dodaje się wyrazy „, zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/631,”;

5) po art. 6 dodaje się art. 6a i 6b w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Przed uzyskaniem koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej wytwórca, w okresie 12 miesięcy od dnia uzyskania dla morskiej farmy wiatrowej lub jej części tymczasowego pozwolenia na użytkowanie (ION) w rozumieniu rozporządzenia 2016/631, ma prawo sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej w morskiej farmie wiatrowej lub jej części.

2. Prawo, o którym mowa w ust. 1 nie pozbawia wytwórcy prawa do rozliczenia energii elektrycznej wytworzonej w morskiej farmie wiatrowej lub jej części i wprowadzonej do sieci, w okresie, o którym mowa w ust. 1, na rynku bilansującym energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 40a ustawy - Prawo energetyczne.

3. W przypadku gdy morska farma wiatrowa jest budowana i oddawana do użytkowania etapami, rozpoczęcie biegu okresu, o którym mowa w art. 6 ust. 1, dla pierwszego etapu, jest jednoznaczne z utratą prawa, o którym mowa w ust. 1.

4. Energia elektryczna wytworzona w morskiej farmie wiatrowej lub jej części i wprowadzona do sieci w okresie, o którym mowa w ust. 1 nie jest objęta prawem do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 6 ust. 1.

Art. 6b. Tymczasowe pozwolenie na użytkowanie (ION) dla morskiej farmy wiatrowej lub jej części jest wydawane na wniosek wytwórcy przez operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu dystrybucyjnego. Tymczasowe pozwolenie na użytkowanie (ION) nie stanowi decyzji w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572).”;

6) w art. 10:

a) w ust. 3:

- wzór otrzymuje brzmienie:

$$„PI_c = \sum_{i=u}^j \left(PI_i * \prod_i (1 + r_i) \right) Pk”$$

- w oznaczeniu symbolu „ri” kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się oznaczenie symbolu „Pk”:

„Pk – stosunek mocy zainstalowanej elektrycznej objętej wnioskiem o udzielenie lub zmianę koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej do mocy zainstalowanej morskiej farmy wiatrowej, o której mowa w art. 18 ust. 4 albo 31 ust. 4, z zastrzeżeniem art. 22 albo art. 32.”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W przypadku, o którym mowa w art. 3a, gdy pomoc inwestycyjna została przeznaczona na realizację inwestycji w zakresie morskiej stacji transformatorowej lub zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy lub jego elementów, wykorzystywanych przez więcej niż jedną morską farmę wiatrową, zwaną dalej „inwestycją wspólną”:

- 1) wartość pomocy inwestycyjnej oblicza się proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 4 i 6, w odniesieniu do każdej z morskich farm wiatrowych wykorzystujących inwestycję wspólną, na którą została przeznaczona pomoc inwestycyjna;
- 2) obowiązek złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 5 obejmuje wszystkich wytwórców, ubiegających się o przyznanie prawa do pokrycia ujemnego salda na zasadach określonych w rozdziale 3 albo w rozdziale 4, wykorzystujących inwestycję wspólną, na którą została przeznaczona pomoc inwestycyjna;

- 3) złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 5 w odniesieniu do każdej kolejnej morskiej farmy wiatrowej wykorzystującej inwestycję wspólną, na którą została przyznana pomoc inwestycyjna, uprawnia do obliczenia ceny skorygowanej, w sposób, o którym mowa w pkt 1, w odniesieniu do każdej morskiej farmy wiatrowej, dla której złożono wniosek, o którym mowa w ust. 5;
- 4) postanowienia ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio do każdego z wytwórców, ubiegających się o przyznanie prawa do pokrycia ujemnego salda na zasadach określonych w rozdziale 3 albo w rozdziale 4, wykorzystujących inwestycję, na którą została przeznaczona pomoc inwestycyjna.”;

7) w art. 11 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy zespół urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, do którego zbycia doszło zgodnie z art. 58-61, był wykorzystywany przez więcej niż jedną morską farmę wiatrową zgodnie z art. 3a:

- 1) analizę, o której mowa w ust. 2 pkt 1 składa się w odniesieniu do każdej z morskich farm wiatrowych, które wykorzystywały zbyty zespół urządzeń służących do wyprowadzenia mocy;
- 2) kalkulację ceny skorygowanej, o której mowa w ust. 2 pkt 2, przeprowadza się proporcjonalnie do mocy zainstalowanej każdej z morskich farm wiatrowych, które wykorzystywały zbyty zespół urządzeń służących do wyprowadzenia mocy.”;

8) w art. 26:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1d w brzmieniu:

„1a. Wytwórca może ubiegać się o przyznanie prawa do pokrycia ujemnego salda na zasadach określonych w niniejszym rozdziale w odniesieniu do dwóch morskich farm wiatrowych, zlokalizowanych w granicach tego samego obszaru określonego w załączniku nr 2 do ustawy. W przypadku gdy obie morskie farmy wiatrowe wygrały tę samą aukcję przepisu art. 3a nie stosuje się.

1b. W przypadku, o którym mowa w ust. 1a:

- 1) sumaryczna moc zainstalowana obu morskich farm wiatrowych nie może przekraczać maksymalnej mocy zainstalowanej wynikającej z pozwolenia na wznoszenie lub wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń wydanego dla przedsięwzięcia zlokalizowanego w granicach danego obszaru określonego w załączniku nr 2 do ustawy, oraz

2) moc zainstalowana mniejszej morskiej farmy wiatrowej nie może być mniejsza niż 25% maksymalnej mocy zainstalowanej wynikającej z pozwolenia na wznoszenie lub wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń wydanych dla przedsięwzięcia zlokalizowanego w granicach danego obszaru określonego w załączniku nr 2 do ustawy.

1c. Wytwórca, któremu przyznano prawo do pokrycia ujemnego salda na zasadach określonych w rozdziale 3, może ubiegać się o przyznanie prawa do pokrycia ujemnego salda na zasadach określonych w niniejszym rozdziale w odniesieniu do drugiej morskiej farmy wiatrowej, zlokalizowanej w granicach tego samego obszaru określonego w załączniku nr 1 do ustawy. Przepisów art. 3a nie stosuje się.

1d. W przypadku, o którym mowa w ust. 1c moc zainstalowana elektryczna drugiej morskiej farmy wiatrowej nie może być większa niż różnica między maksymalną mocą zainstalowaną elektryczną wynikającą z pozwolenia na wznoszenie lub wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń wydanych dla przedsięwzięcia zlokalizowanego w granicach danego obszaru określonego w załączniku nr 1 do ustawy, a mocą zainstalowaną elektryczną farmy zlokalizowanej w granicach obszaru określonego w załączniku nr 1, dla której wytwórca uzyskał prawo do pokrycia ujemnego salda na zasadach określonych w rozdziale 3, wskazaną w decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 1 lub art. 22 ust. 1.”,

b) w ust. 4:

- w pkt 3 skreśla się wyrazy „lub umowach” oraz przed wyrazami „morskiej” dodaje się wyraz „danej”,

c) w ust. 5:

- w pkt 1 skreśla się wyrazy „lub umów”,

- w pkt 3 wyrazy „przedsięwzięć zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej” zastępuje się wyrazami „danej morskiej farmy wiatrowej”,

- w pkt 1, 4, 7, 8 przed wyrazami „morskiej” dodaje się wyraz „danej”,

- uchyla się pkt 6,

- w pkt 8 wyrazy „lokalizacja morskiej farmy wiatrowej odpowiada granicom” zastępuje się wyrazami „morska farma wiatrowa zlokalizowana jest w granicach”,

- dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) oświadczenie o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oświadczam, że przedsiębiorstwo nie znajduje się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 lit. a-c lub e rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.)”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia.”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1a i 1c wytwórca zamiast dokumentów wskazanych w ust. 5 pkt 2, 3 i 8 może dołączyć tożsame dokumenty dla całego obszaru wskazanego w załączniku 1 lub 2 do ustawy, na którym będzie zlokalizowana dana morska farma wiatrowa, o ile uwzględniają moc zainstalowaną elektryczną obu morskich farm wiatrowych zlokalizowanych na tym obszarze. Mapa, o której mowa w ust. 5 pkt 8, musi precyzyjnie wskazywać granice obu morskich farm wiatrowych.”,

e) uchyla się ust. 6;

9) w art. 27:

a) ust. 2:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wniosek o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 26 ust. 4-5, z zastrzeżeniem ust. 2a, lub”,

- uchyla się pkt 3,

- dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) dla morskiej farmy wiatrowej, o której mowa w art. 26 ust. 1c, wskazana we wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji moc zainstalowana elektryczna morskiej farmy wiatrowej, o której mowa w art. 26 ust. 4 pkt 2 przekracza wartość, o której mowa w art. 33 ust. 2a.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku przedłożenia przez wytwórcę wszystkich prawidłowych dokumentów, o których mowa w art. 26 ust. 5 za wyjątkiem dokumentu, o którym mowa w art. 26 ust. 5 pkt 2, Prezes URE może, na wniosek wytwórcy, wydać wstępne zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 5-7 w brzmieniu:

„5. Termin ważności wstępnego zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w ust. 1a, wynosi 12 miesięcy od dnia jego wydania. Termin ten nie może być dłuższy niż termin ważności dokumentów, o których mowa w art. 26 ust. 5 pkt 1 i 3.

6. Wstępne zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji nie uprawnia do udziału w aukcji.

7. Prezes URE w terminie 14 dni od uzupełnienia przez wytwórcę wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji o dokument, o którym mowa w art. 26 ust. 5 pkt 2, dokonuje ponownej oceny formalnej tego wniosku i wydaje zaświadczenie o dopuszczeniu do udziału w aukcji albo odmawia jego wydania. Przepisy art. 27 ust. 2 i 4 stosuje się.”;

10) w art. 29 ust. 5 wyrazy „ust. 3 pkt 2” zastępuje się wyrazami „ust. 3 pkt 4”;

11) w art. 30:

a) w ust. 1 i 8 wyrazy „6 miesięcy” zastępuje się wyrazami „30 dni”,

b) w ust. 2:

- w pkt 4 po wyrazie „aukcji” dodaje się wyrazy „, o której mowa w art. 29 ust. 3”,

- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) informację o dostępnej, na dzień ogłoszenia o aukcji, maksymalnej łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej morskich farm wiatrowych dla poszczególnych miejsc przyłączenia do sieci;”,

- po pkt 6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) informację o terminie i sposobie złożenia dokumentu potwierdzającego ustanowienie zabezpieczenia, o którym mowa w art. 5,”,

c) po ust. 2 dodaje się ust 2a -2d w brzmieniu:

„2a. Operator systemu przesyłowego, na wniosek Prezesa URE, na potrzeby informacji, o której mowa w ust. 2 pkt 6, przekazuje informacje o dostępnej maksymalnej łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej morskich farm wiatrowych dla poszczególnych miejsc przyłączenia do sieci na podstawie uzgodnionego przez

Prezesa URE planu rozwoju przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem energii, o którym mowa w art. 16 ustawy - Prawo energetyczne, nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.

2b. Operator systemu przesyłowego, w informacji, o której mowa w ust. 2a uwzględnia informacje o maksymalnej łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej morskich farm wiatrowych dla poszczególnych miejsc przyłączenia do sieci, dla której nie wydano warunków przyłączenia wytwórcom, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w art. 48 ust. 2.

2c. Prezes URE w informacji, o której mowa w ust. 2 pkt 6 uwzględnia także moc zainstalowaną elektryczną:

- 1) dla której nie zostało przyznane prawo do pokrycia ujemnego salda na zasadach określonych w rozdziale 3 albo w rozdziale 4, oraz
- 2) o którą obniżono moc zainstalowaną elektryczną morskiej farmy wiatrowej na podstawie art. 16 ust. 6, art. 21 ust. 1, art. 22 ust. 1, art. 32 ust. 1 oraz art. 33 ust. 5 pkt 1

- dla poszczególnych miejsc przyłączenia do sieci.

2d. W okresie między dniem zamieszczenia przez Prezesa URE ogłoszenia o aukcji a podaniem do publicznej wiadomości wyników aukcji, o których mowa w art. 34 ust. 2, a w przypadku 33 ust 5 ich aktualizacji zgodnie z ust. 6 wnioski, o których mowa w art. 48 ust. 1, w przypadku złożenia oświadczenia art. 48 ust. 2, nie podlegają rozpatrzeniu.”,

d) w ust. 4:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wydanych zaświadczeń o dopuszczeniu do aukcji, których termin ważności nie upływa przed terminem, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, oraz”,

- pkt 2 po wyrazie „upływa” dodaje się wyraz „dzień”;

12) w art. 31:

a) w ust. 4:

- w pkt 2 średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „zgodne z zaświadczeniem o dopuszczeniu do udziału w aukcji”;

- w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:

„7) oświadczenie o następującej treści „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia

6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny oświadczam, że przedsiębiorstwo nie znajduje się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 lit. a-c lub e rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.); klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia;

8) oświadczenie o braku rozpoczęcia prac związanych z budową morskiej farmy wiatrowej, w rozumieniu art. 20 ust. 2.”,

b) w ust. 9 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy:

„lub jeżeli w ofercie zostanie wskazane więcej niż jedno miejsce przyłączenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 3.”;

13) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”:

1) kurs wymiany euro, przyjęty do obliczenia maksymalnej ceny określonej w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 31 ust. 11;

2) maksymalną cenę, określoną w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 31 ust. 11, w przeliczeniu na euro zgodnie z kursem, o którym mowa w pkt 1.”;

14) art. 33 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 33. 1. Aukcję wygrywają uczestnicy aukcji, którzy spełnili następujące warunki:

1) zaoferowali najniższą cenę energii elektrycznej wytworzonej w morskiej farmie wiatrowej oraz

2) złożone przez nich oferty łącznie dla danego miejsca przyłączenia nie przekroczyły 100% łącznej maksymalnej mocy zainstalowanej elektrycznej morskich farm wiatrowych, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 6 i 90% łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej morskich farm wiatrowych objętej wszystkimi ofertami oraz

3) złożone przez nich oferty łącznie nie przekroczyły 100% łącznej maksymalnej mocy zainstalowanej elektrycznej morskich farm wiatrowych, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 4.

2. Oferty, których wygrana w aukcji powodowałaby przekroczenie 100% łącznej maksymalnej mocy zainstalowanej elektrycznej morskich farm wiatrowych w miejscu

przyłączenia, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 6, lub 100% łącznej maksymalnej mocy zainstalowanej elektrycznej morskich farm wiatrowych, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 4, nie wygrywają aukcji, a przy rozstrzygnięciu aukcji brane są pod uwagę następnie w kolejności oferty z najniższą ceną energii elektrycznej wytworzonej w morskiej farmie wiatrowej.

2a. Łączna maksymalna moc zainstalowana objęta wygranymi ofertami, które zostały złożone na podstawie art. 26 ust. 1c, dla której może zostać przyznane wsparcie w ramach wszystkich aukcji, nie może przekroczyć 200 MW.

2b. Oferty złożone na podstawie art. 26 ust. 1c, których wygrana w aukcji powodowałaby przekroczenie limitu mocy maksymalnej elektrycznej, o którym w ust. 2a, nie wygrywają aukcji, a przy rozstrzygnięciu aukcji brane są pod uwagę następnie w kolejności oferty z najniższą ceną energii elektrycznej wytworzonej w morskiej farmie wiatrowej.

3. W przypadku gdy kilku uczestników aukcji zaoferuje taką samą najniższą cenę energii elektrycznej wytworzonej w morskiej farmie wiatrowej, o wygranej w aukcji rozstrzyga kolejność złożonych ofert.

4. W przypadku gdy:

- 1) uczestnik aukcji przedstawi ofertę, w której:
 - a) wielkość mocy zainstalowanej, o którą jego oferta przekracza moc zainstalowaną elektryczną, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 4, jest nie większa niż 500 MW,
 - b) wielkość mocy zainstalowanej elektrycznej morskiej farmy wiatrowej wskazanej w jego ofercie nie powodowałaby przekroczenia 100% łącznej maksymalnej mocy zainstalowanej elektrycznej morskich farm wiatrowych w miejscu przyłączenia, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 6,
- 2) pozostała moc zainstalowana elektryczna objęta aukcją jest mniejsza od mocy zainstalowanej elektrycznej morskiej farmy wiatrowej wskazanej w ofercie następnego według kolejności uczestnika aukcji,
- 3) określona w art. 29 ust. 3 lub na podstawie art. 29 ust. 6 maksymalna łączna moc zainstalowana elektryczna morskich farm wiatrowych, w odniesieniu do których może zostać przyznane prawo do pokrycia ujemnego salda w drodze kolejnej aukcji, jest nie mniejsza niż 500 MW,
- 4) w tej aukcji złożono co najmniej jedną ofertę z ceną wyższą lub równą cenie zaoferowanej przez takiego następnego w kolejności uczestnika aukcji

- uczestnik, o którym mowa w pkt 1, wygrywa aukcję, a wielkość mocy zainstalowanej, o którą oferta tego uczestnika aukcji przekracza pozostałą moc zainstalowaną elektryczną objętą aukcją, pomniejsza maksymalną moc zainstalowaną elektryczną morskich farm wiatrowych, w odniesieniu do których może zostać przyznane prawo do pokrycia ujemnego salda w drodze kolejnej aukcji.

5. W przypadku gdy pozostała moc zainstalowana elektryczna objęta aukcją jest mniejsza od mocy zainstalowanej elektrycznej morskiej farmy wiatrowej wskazanej w ofercie następnego według kolejności uczestnika aukcji, a nie zostały spełnione warunki, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. a oraz pkt 3 lub 4, Prezes URE powiadamia tego uczestnika aukcji o wielkości pozostałej mocy zainstalowanej elektrycznej objętej tą aukcją. Jeżeli ten uczestnik aukcji, w terminie 90 dni od dnia otrzymania powiadomienia:

1) wyraził zgodę na zmianę oferty przez obniżenie mocy zainstalowanej elektrycznej objętej ofertą do wysokości dostępnej pozostałej mocy zainstalowanej elektrycznej objętej aukcją oraz zaktualizował informację, o której mowa w art. 31 ust. 4 pkt 6, taki uczestnik wygrywa aukcję;

2) nie wyraził zgody na zmianę oferty, nie przyznaje się prawa do pokrycia ujemnego salda w odniesieniu do morskiej farmy wiatrowej wskazanej w ofercie tego uczestnika.”;

15) w art. 34 w ust. 5 pkt 1 przed wyrazem „oraz” dodaje się wyrazy „, miejsca przyłączenia wskazanego w ofercie”;

16) w art. 35 dotychczasowe zdanie drugie staje się zdaniem czwartym, a po zdaniu pierwszym dodaje się zdanie drugie i trzecie w brzmieniu:

„Wyrażenie zgody lub odmowa wyrażenia zgody następuje w drodze decyzji. Decyzję wydaje się w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku.”;

17) w art. 38:

a) po ust 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku gdy wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych, o którym mowa w ust. 5, przekracza wartość średniookresowego celu inflacyjnego określonego przez Radę Polityki Pieniężnej w założeniach polityki pieniężnej, o których mowa w art. 227 ust. 6 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.), ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", waloryzacji, o której mowa

w ust. 5 pkt 2 dokonuje się maksymalnie do poziomu średniookresowego celu inflacyjnego.”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W przypadku, o którym mowa w art. 3a, ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci ustala się metodą proporcjonalną w stosunku do ilości energii elektrycznej wytworzonej w poszczególnych morskich farmach wiatrowych wykorzystujących tę samą stację elektroenergetyczną zlokalizowaną na morzu lub zespół urządzeń służących do wyprowadzenia mocy lub jego elementy, na podstawie wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych, o których mowa w art. 47 ust. 2.”,

c) w ust. 7:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w okresie, w którym operator systemu przesyłowego albo operator systemu dystrybucyjnego nie gwarantuje niezawodnych dostaw energii, o którym mowa w art. 54, o ilości energii elektrycznej, która nie została wytworzona w morskiej farmie wiatrowej w poszczególnych okresach rozliczania niebilansowania na skutek redysponowania morskiej farmy wiatrowej przez operatora systemu przesyłowego lub operatora systemu dystrybucyjnego nieopartego na zasadach rynkowych lub redysponowania morskiej farmy wiatrowej, o którym mowa w art. 40 ust. 3 pkt 1a – określone na podstawie systemu, o którym mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2;”,

d) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. W przypadku, o którym mowa w art. 3a, dane, o których mowa w ust. 7 pkt 1 i 2 określane są metodą proporcjonalną w stosunku do ilości energii elektrycznej wytworzonej w poszczególnych morskich farmach wiatrowych wykorzystujących tę samą stację elektroenergetyczną zlokalizowaną na morzu lub zespół urządzeń służących do wyprowadzenia mocy lub jego elementy, na podstawie wskazań układów pomiarowo-rozliczeniowych, o których mowa w art. 47 ust. 2.”;

18) w art. 40:

a) w ust. 1:

- w pkt 1 lit. a przed wyrazem „oraz” dodaje się wyrazy:

„, a w przypadku, o którym mowa w art. 3a, także informacji określonych na podstawie układów pomiarowo-rozliczeniowych, o których mowa w art. 47 ust. 2”,

- w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) pkt 1, w przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. b lub pkt 1a”,

b) w ust. 3 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) redysponowania morskiej farmy wiatrowej przez operatora systemu przesyłowego, w wyniku którego następuje zaniżenie generacji morskiej farmy wiatrowej oraz rozliczenie tego zaniżenia po cenie wyższej niż cena odbioru energii określona w ofercie energii bilansującej morskiej farmy wiatrowej złożonej na rynku bilansującym, o którym mowa w art. 2 pkt 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2017/2195 z dnia 23 listopada 2017 r. ustanawiającego wytyczne dotyczące bilansowania (Dz. Urz. UE L 312 z 28.11.2017, str. 6, z późn. zm.), wytwórcy w zakresie ilości energii elektrycznej, która nie została wprowadzona do sieci w wyniku tego redysponowania, przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda w przypadku, w którym umowa przyłączeniowa nie gwarantuje niezawodnych dostaw energii, w okresie, w którym operator systemu przesyłowego albo operator systemu dystrybucyjnego nie gwarantuje niezawodnych dostaw energii, o którym mowa w art. 54.”,

c) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w przypadku prawa wytwórcy, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 oraz w ust. 3 pkt 1a – sumie wartości rozliczeń spowodowanych przez tę energię elektryczną w rozliczeniach dostawcy usług bilansujących i podmiotu odpowiedzialnego za bilansowanie wytwórcy, w ramach centralnego mechanizmu bilansowania handlowego, oraz wartości różnicy pomiędzy wartością energii elektrycznej ustaloną w sposób określony w ust. 1 pkt 2 oraz wartością tej energii elektrycznej ustaloną w sposób określony w ust. 1 pkt 1, wyznaczonymi dla ilości energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 1 lub ust. 3 pkt 1a, którą wytwórca otrzymałby, gdyby nie wydano polecenia redysponowania;”,

d) w ust. 16 w oznaczeniu wzoru K_{rozp} po wyrazach „art. 25a” dodaje się wyrazy „albo art. 31a”;

19) w art. 47 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2, 3 i 4 w brzmieniu:

„2. W przypadku, o którym mowa w art. 3a, każdą z morskich farm wiatrowych wyposaża się w układy pomiarowo-rozliczeniowe rejestrujące ilość energii elektrycznej wprowadzonej do współdzielonych morskich stacji transformatorowych, w poszczególnych okresach rozliczenia niezbilansowania i wyposaża te układy w system

zdalnego odczytu, zapewniający komunikację w czasie rzeczywistym z operatorem systemu przesyłowego lub operatorem systemu dystrybucyjnego.

3. Układy pomiarowo-rozliczeniowe, o których mowa w ust. 2, umożliwiają ustalenie ilości energii elektrycznej z podziałem na poszczególne morskie farmy wiatrowe, niezależnie od układu pomiarowo-rozliczeniowego rejestrującego ilość energii elektrycznej pobranej z sieci i wprowadzonej do sieci przez te morskie farmy wiatrowe, znajdującego się w punkcie rozgraniczenia własności z właściwym operatorem systemu.

4. Miejsce instalacji układów pomiarowo-rozliczeniowych określają przepisy wydane na podstawie art. 83.”;

20) użyte w art. 48 ust. 3, art. 49 ust. 1, 2 i 4, art. 50, art. 51, art. 52 ust. 2 pkt 1 i ust. 6 pkt 2 oraz w art. 53 ust. 1 w różnym przypadku wyrazy „przedsiębiorstwo energetyczne” lub „przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „operator systemu przesyłowego lub operator systemu dystrybucyjnego”;

21) po art. 56 dodaje się art. 56a w brzmieniu:

„Art. 56a. 1. Operatorowi systemu przesyłowego lub operatorowi systemu dystrybucyjnego przysługuje prawo do wypowiedzenia umowy o przyłączenie do sieci, w całości lub w części, ze skutkiem natychmiastowym, wytwórcy, który oświadczył w tej umowie, że zamierza ubiegać się o przyznanie prawa do pokrycia ujemnego salda a nie wziął udziału w pierwszej aukcji lub tej aukcji nie wygrał. W sytuacji, o której mowa w zdaniu pierwszym wypowiedzenie następuje z przyczyn dotyczących wytwórcy.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku wytwórcy, na rzecz którego Prezes URE wydał decyzję, o której mowa w art. 18 ust. 1 lub w art. 22 ust. 1.”;

22) w art. 64 ust. 3:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że w nabywanej morskiej farmie wiatrowej będzie wytwarzana energia elektryczna z energii wiatru na morzu oraz że z dniem jej nabycia przyjmuję prawa i obowiązki wytwórcy, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.”; klauzula

ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń;”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zaktualizowaną gwarancję ubezpieczeniową lub bankową, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, o ile zostały ustanowione dla danej instalacji.”;

23) w art. 66, art. 69 i art. 70 wyrazy „art. 10 ust. 5, 6 i 8 i art. 12 ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 10 ust. 5, 6 i 8, art. 12 ust. 2, art. 26 ust. 5 pkt 10 i art. 31 ust. 4 pkt 7 i 8”;

24) w art. 81:

a) w ust. 1 pkt 1 wyraz „i” zastępuje się wyrazem „lub”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Zmiana rozmieszczenia morskich turbin wiatrowych lub innych elementów morskiej farmy wiatrowej oraz urządzeń wchodzących w skład zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w ramach lokalizacji określonej w pozwoleniu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy o obszarach morskich, powodująca przesunięcie środka okręgu opisanego na obrysie fundamentu morskiej turbiny wiatrowej lub innego elementu morskiej farmy wiatrowej oraz urządzeń wchodzących w skład zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy o nie więcej niż 50 m, nie stanowi istotnego odstępstwa od zatwierdzonego projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę w rozumieniu art. 36a ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, jeśli nie spowoduje konieczności zmiany pozwolenia na wznoszenie lub wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich lub decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

6. Zmiana, o której mowa w ust. 3a podlega pisemnemu zgłoszeniu dyrektorowi urzędu morskiego właściwego dla lokalizacji morskiej farmy wiatrowej, w terminie 7 dni od dnia dokonania takiej zmiany. Przepisu ust. 2-4 nie stosuje się.”;

25) w art. 77 ust 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzje administracyjne w przedmiocie zatwierdzenia projektu robót geologicznych sporządzonego w celu określenia warunków geologiczno-inżynierskich na potrzeby posadawiania morskiej farmy wiatrowej oraz urządzeń i obiektów wchodzących w skład zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, a także dodatków do takiego projektu robót geologicznych, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.”;

26) w art. 83 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) miejsce instalacji układów pomiarowo-rozliczeniowych,”;

27) po art. 84 dodaje się art. 84a i 84b w brzmieniu:

„Art. 84a. 1. Czas pracy osób w znajdujących się w portach morskich, terminalach instalacyjnych lub bazach serwisowych przeznaczonych do celów obsługi budowy, eksploatacji lub likwidacji morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, a także w stanowiących część zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy stacjach elektroenergetycznych zlokalizowanych na lądzie, obsługiwanych przez kolejno wymieniające się załogi lub część załogi, może być przedłużony do 14 godzin na dobę i 84 godzin na tydzień. W takim przypadku, po każdym, nie dłuższym niż 2 tygodnie, nieprzerwanym okresie pracy zapewnia się pracownikowi co najmniej równy okres wolny od pracy. Za zgodą pracownika, okres pracy może być przedłużony do 3 tygodni.

2. Praca w granicach norm czasu pracy, o których mowa w ust. 1, nie jest pracą w godzinach nadliczbowych, jeżeli liczba godzin pracy w nie przekroczy przeciętnie 168 godzin w przyjętym okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 1 miesiąca.

3. W przypadku wykonywania pracy zgodnie z ust. 1, przepisów art. 133 Kodeksu pracy nie stosuje się.

Art. 84b. 1. Za utratę korzyści majątkowych, w związku z budową, eksploatacją i likwidacją morskiej farmy wiatrowej oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy armatorowi statku rybackiego, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2024 r. poz. 243 i 1222), należy się odszkodowanie.

2. Wytwórca wypłaca odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, na wniosek armatora statku rybackiego.

3. Armator statku rybackiego jest uprawniony do złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, jeżeli w okresie do 10 lat przed rozpoczęciem budowy morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, wykonywał rybołówstwo komercyjne na tym obszarze lub przepływał przez ten obszar w drodze między portem i łowiskiem i który po wybudowaniu morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy wykonywał rybołówstwo komercyjne na innym obszarze, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5.

4. Wartość odszkodowania, o którym mowa w ust. 1, określa wytwórca mając na względzie:

- 1) wielkość obszaru morskiej farmy wiatrowej określonego w decyzji wydanej na podstawie art. 23 ustawy o obszarach morskich;
- 2) wielkość obszaru zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy określonego w decyzji wydanej na podstawie art. 26 ust. 2 oraz art. 27 ust. 1 ustawy o obszarach morskich;
- 3) średnią roczną wielkość przychodów uzyskiwanych z wykonywania rybołówstwa komercyjnego na obszarze, o którym mowa w pkt 1 i 2 w trzech wybranych latach z okresu 10 lat przed rozpoczęciem budowy morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy;
- 4) roczną wielkość przychodów uzyskiwanych z wykonywania rybołówstwa komercyjnego na obszarze, o którym mowa w pkt 1 i 2 w roku, którego dotyczy wniosek, o którym mowa w ust. 2;
- 5) sumę kosztów związanych z koniecznością zmiany miejsca oraz sposobu prowadzenia rybołówstwa komercyjnego w związku z budową, eksploatacją i likwidacją morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy.

5. W okresie budowy i likwidacji morskiej farmy wiatrowej i zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1 przysługuje również armatorowi statku rybackiego, który w okresie do 10 lat przed rozpoczęciem budowy lub likwidacji morskiej farmy wiatrowej i zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy wykonywał rybołówstwo komercyjne w odległości nie większej niż:

- 1) 10 km od zewnętrznej granicy obszaru morskiej farmy wiatrowej, lub
- 2) 2 km od zewnętrznej granicy obszaru zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2 armator statku rybackiego dołącza dokumentację potwierdzającą wykonywanie rybołówstwa komercyjnego na obszarach określonych w ust. 3 lub 5.

7. Minister właściwy do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób szacowania korzyści majątkowych armatora statku rybackiego utraconych w związku z budową, eksploatacją i likwidacją morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy,

2) sposób szacowania wartości odszkodowania, o którym mowa w ust. 1 oraz warunki jego przyznawania,

3) wzór wniosku, o którym mowa w ust. 2, i rodzaj dołączanej do niego dokumentacji mając na względzie zrównoważoną eksploatację polskich obszarów morskich oraz wielkość obszaru morskiej farmy wiatrowej i zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy, a także wielkość przychodów uzyskiwanych z wykonywania rybołówstwa komercyjnego na tym obszarze.”;

28) w art. 113 ust. 1 pkt 5-10 otrzymują brzmienie:

„5) 2025 r. - 532 059,16 zł;

6) 2026 r. - 532 059,16 zł;

7) 2027 r. - 532 059,16 zł;

8) 2028 r. - 532 059,16 zł;

9) 2029 r. - 532 059,16 zł;

10) 2030 r. - 532 059,16 zł.”;

29) uchyla się art. 114.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz.U. z 2024 r. poz. 1125) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23:

a) w ust. 6 wyrazy „30 lat od dnia, w którym rozpoczęto wykorzystanie tej morskiej farmy wiatrowej” zastępuje się wyrazami „30 lat od dnia, w którym decyzja o udzieleniu koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w tej morskiej farmie wiatrowej lub jej części stała się ostateczna.”,

b) w ust. 6c w pkt 2 po wyrazie urządzeń dodaje się wyrazy „,a w przypadku morskiej farmy wiatrowej, o której mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, jeżeli w ciągu 5 lat od dnia rozpoczęcia instalacji pierwszych fundamentów morskich turbin wiatrowych lub stacji elektroenergetycznych zlokalizowanych na morzu nie zostanie uzyskana koncesja na wytwarzanie energii elektrycznej w tej morskiej farmie wiatrowej lub jej części”;

2) w art. 24 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Postanowienia ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do ustanowienia strefy bezpieczeństwa wokół akwenu, na którym prowadzona jest budowa sztucznych wysp,

ustawianiu konstrukcji i urządzeń, jeżeli obowiązek ustanowienia takiej strefy wynika z postanowień planu, o którym mowa w art. 37a.”;

3) po art. 24a dodaje się art. 24b w brzmieniu:

„Art. 24b. 1. W przypadku morskiej farmy wiatrowej, o której mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, dyrektor właściwego urzędu morskigo, w drodze zarządzenia, ustanawia strefę bezpieczeństwa, o której mowa w art. 24, wokół każdej morskiej turbiny wiatrowej oraz stacji elektroenergetycznej zlokalizowanej na morzu, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 strefy bezpieczeństwa sięgają nie mniej niż 150 m i nie dalej niż 500 m od każdego punktu ich zewnętrznej krawędzi, chyba że inny zasięg strefy jest dozwolony przez powszechnie przyjęte standardy międzynarodowe lub zalecony przez właściwą organizację międzynarodową.

3. Zabrania się wchodzenia statków do strefy bezpieczeństwa, ustanowionej na podstawie ust. 1 oraz przebywania statków w tej strefie.

4. Dozwolone jest wchodzenie statków do strefy bezpieczeństwa ustanowionej na podstawie ust. 1:

- 1) w związku z układaniem, inspekcją, testowaniem, naprawą, konserwacją, zmianą, odnową lub usuwaniem kabli lub rurociągów w tej strefie lub w odległości 50 metrów od tej strefy;
- 2) w celu świadczenia usług na rzecz sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w tej strefie lub przewożenia osób i towarów do sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń oraz z tych wysp, konstrukcji i urządzeń w tej strefie;
- 3) w związku z ratowaniem życia lub mienia;
- 4) z powodu złej pogody;
- 5) w przypadku gdy statki są w niebezpieczeństwie;
- 6) jeżeli dyrektor właściwego urzędu morskigo lub wytwórca w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, udzieli na to zgody.”;

4) w art. 26:

- a) w ust. 5 wyrazy „30 lat od dnia, w którym rozpoczęto wykorzystanie morskiej farmy wiatrowej, z której wyprowadzana jest moc za pomocą tego zespołu urządzeń lub

jego elementów” zastępuje się wyrazami „30 lat od dnia, w którym decyzja o udzieleniu koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w tej morskiej farmie wiatrowej lub jej części, z której wyprowadzana jest moc za pomocą tego zespołu urządzeń lub jego elementów, stała się ostateczna. W przypadku, gdy zespół urządzeń służących do wyprowadzenia mocy jest wykorzystywany przez więcej niż jedną morską farmę wiatrową, 30 letni termin, o którym mowa w zdaniu drugim rozpoczyna bieg od dnia ostateczności pierwszej decyzji o udzieleniu koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej dla którejkolwiek z tych morskich farm wiatrowych lub ich części, z której wyprowadzana jest moc za pomocą tego zespołu urządzeń lub jego elementów.”,

b) w ust. 6 w pkt 2 po wyrazach „określonymi w tym pozwoleniu” dodaje się wyrazy „, a w przypadku zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów nie zostanie uzyskana decyzja o udzieleniu koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w morskiej farmie wiatrowej lub jej części, z której wyprowadzana jest moc za pomocą tego zespołu urządzeń lub jego elementów”;

5) w art. 27a ust. 2 pkt 9 skreśla się wyrazy „wstępnych warunków przyłączenia albo”;

6) w art. 27b w ust. 1 pkt 3 po wyrazie „urządzeń” dodaje się wyrazy „, a w przypadku morskiej farmy wiatrowej, o której mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, w ciągu 30 dni od dnia uzyskania decyzji o udzieleniu koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w tej morskiej farmie wiatrowej lub jej części;”;

7) w art. 66a:

a) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku podmiotu, o którym mowa w ust. 1, który ubiegał się o prawo do pokrycia ujemnego salda na zasadach określonych w rozdziale 4 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, okres, o którym mowa w zdaniu pierwszym wynosi 3 lata od udziału w aukcjach, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie później niż 60 dni przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 2 zdanie pierwsze albo drugie, złoży organowi, który wydał pozwolenie, wyjaśnienia na piśmie i dokumenty potwierdzające podjęcie wszystkich czynności wymaganych przez prawo, zmierzających do uzyskania pozwolenia na budowę dla całości albo części przedsięwzięcia, terminy, o których mowa w ust. 2 zdanie pierwsze albo drugie, zostają przedłużone na czas niezbędny do uzyskania pozwolenia na budowę, jednak nie dłuższy niż 2 lata od dnia, w którym upłynął termin od dnia wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 2 zdanie pierwsze albo drugie. Przedłużenie terminu stwierdza, w drodze decyzji, organ, który wydał pozwolenie.”

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli w okresie, o którym mowa w art. 23 ust. 6c pkt. 1 z uwzględnieniem okresu o którym mowa w ust. 2 lub 3 w przypadku podmiotu, o którym mowa w ust. 1, któremu przyznano prawo do pokrycia ujemnego salda na zasadach określonych w rozdziale 3 lub rozdziale 4 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, nie zostanie rozpoczęte układanie kabli wchodzących w skład zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów, dla których wydano pozwolenia i uzgodnienia, o których mowa w ust. 4, organ, który wydał te pozwolenia i uzgodnienia, stwierdza, w drodze decyzji, ich wygaśnięcie.”

Art. 3. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz.U. z 2024 r. poz. 725, 834, 1222, 1847 i 1881) w art. 3 pkt 3 wyrazy „a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, elektrowni wiatrowych, morskich turbin wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia,” zastępuje się wyrazami „a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, elektrowni wiatrowych, stacji elektroenergetycznych zlokalizowanych na morzu i innych urządzeń), w tym elementy przejściowe morskich turbin wiatrowych oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, w tym pod morskie turbiny wiatrowe,”.

Art. 4. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2024 r. poz. 266, 834, 859, 1681, 1847 i 1881) w art. 16 ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) plany obszarów przyspieszonego rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 160g ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz.U. z 2024 r. poz. 566, 1907 i 1940) w art. 18 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

“3a) uchwalanie planów obszarów przyspieszonego rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 160g ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2024 r. poz. 1361, 1762, 1847 i 1881);”.

Art. 6. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2024 r. poz. 1112, 1881 i 1940) w art. 48 po ust. 8 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Nie można odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dla projektu planu obszarów przyspieszonego rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 19d ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847 i 1881), jeżeli wprowadza on nowe lub zmienia istniejące ustalenia związane z wyznaczaniem tych obszarów.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz.U. z 2024 r. poz. 1068 i 1933) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

a) pkt 10c otrzymuje brzmienie:

„10c) pasażerze – należy przez to rozumieć każdą osobę, z wyjątkiem:

- a) kapitana i członków załogi, personelu przemysłowego lub innych osób zatrudnionych na statku lub wykonujących zadania na statku dla jego potrzeb,
- b) dziecka w wieku poniżej jednego roku życia;”

b) dodaje się pkt 10d w brzmieniu:

„10d) personel przemysłowy– należy przez to rozumieć każdą osobę podróżującą albo przebywającą na pokładzie statku w celu wykonywania wszelkich

czynności związanych z budową lub eksploatacją sztucznych wysp, konstrukcji, urządzeń albo kabli lub rurociągów w polskich obszarach morskich;”;

2) w art. 62 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Kwalifikacje personelu przemysłowego, muszą odpowiadać wymaganiom określonym w rozdziale XV Konwencji SOLAS oraz rezolucji IMO MSC.527(106)³ Międzynarodowy kodeks bezpieczeństwa statków przewożących personel przemysłowy (Kodeks IP).”;

3) w art. 113c. po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Minister Obrony Narodowej oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych, na wniosek wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od otrzymania wniosku, udostępnia temu wytwórcy dane niezbędne do sporządzenia ekspertyzy, o której mowa w ust. 1 i 2.”;

4) w art. 113d po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wszystkie koszty związane z kompensacją negatywnego wpływu morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń wynikające z ekspertyz lub planów, o których mowa w art. 113b ust. 1 i art. 113 c ust. 1 i 2, ponosi wytwórca w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.”;

5) w art. 113e:

a) w ust. 1 po wyrazach „w art. 113b ust 1 pkt 2 i 3” dodaje się wyrazy „oraz w art. 113c ust. 1 i 2”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wytwórca w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych przekazuje dokumentację z pomiarów, testów i badań, o których mowa w ust 1, oraz informację na temat ich wyników i stwierdzonych na ich podstawie niezgodności założeń i wniosków zawartych w ekspertyzach, o których mowa w:

1) art. 113b ust. 1 pkt 2 i 3 - dyrektorowi urzędu morskiego właściwemu dla lokalizacji morskiej farmy wiatrowej;

³ Rezolucja IMO MSC.527(106) z dnia 10 listopada 2022 r. - Międzynarodowy kodeks bezpieczeństwa statków przewożących personel przemysłowy (Dz. Urz. MI z 2024 r. poz. 38)

2) art 113c ust. 1 – Ministrowi Obrony Narodowej;

3) art. 113c ust. 2 – ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych

- nie później niż na 60 dni przed planowaną datą pierwszego wytworzenia energii elektrycznej w morskiej farmie wiatrowej lub jej części.”;

6) w art. 113g ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

“1) certyfikat zgodności projektowej wydany po opracowaniu projektu budowlanego, a przed rozpoczęciem robót budowlanych polegających na, w przypadku:

a) morskiej farmy wiatrowej - instalacji pierwszych fundamentów morskich turbin wiatrowych lub stacji elektroenergetycznych zlokalizowanych na morzu,

b) zespołu urządzeń - ułożeniu pierwszych kabli w dnie morskim lub na nim,

- potwierdzający zgodność projektu budowlanego z normami technicznymi określającymi wymagania, jakie musi spełnić morska farma wiatrowa lub zespół urządzeń;”.

Art. 8. W ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz.U. z 2024 r. poz. 243 i 1222) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykonywania rybołówstwa komercyjnego na obszarze morskiej farmy wiatrowej, o której mowa w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 182, 1828 i 1847) i zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu art. 3 pkt 13 tej ustawy - mając na względzie bezpieczeństwo wykonywania rybołówstwa morskiego.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2024 poz. 1361, 1762, 1847 i 1881) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku do ustawy w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2413 z dnia 18 października 2023 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2018/2001, rozporządzenie (UE) 2018/1999 i dyrektywę 98/70/WE w odniesieniu do promowania energii ze źródeł odnawialnych oraz uchylającą dyrektywę Rady (UE) 2015/652 (Dz. Urz. UE L z 31.10.2023).”;

2) w art. 2:

a) po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:

„18a) mapy potencjału odnawialnego źródła energii – mapy w formie cyfrowej, określające obszary terytorium lądowego, polskie obszary morskie oraz obszary wód śródlądowych, a także obszary podpowierzchniowe o największym potencjale do lokalizacji danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, w tym wchodzącego w skład tej instalacji magazynu energii, w rozumieniu art. 3 pkt 10ka ustawy - Prawo energetyczne, oraz urządzeń, instalacji i sieci niezbędnych do ich przyłączenia do sieci;”

b) po pkt 19c dodaje się pkt 19d w brzmieniu:

„19d) obszar przyspieszonego rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii – teren lądowy, w tym teren przekształcony lub polski obszar morski lub obszar wód śródlądowych, służący uproszczonej lokalizacji instalacji odnawialnego źródła energii, w tym wchodzącego w skład tej instalacji magazynu energii, w rozumieniu art. 3 pkt 10ka ustawy - Prawo energetyczne, oraz urządzeń, instalacji i sieci niezbędnych do ich przyłączenia do sieci;”

3) w art. 38e ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzi działalność na obszarze nie więcej niż 3 gmin bezpośrednio sąsiadujących ze sobą;”

4) po rozdziale 7a dodaje się rozdział 7b w brzmieniu:

„Rozdział 7b

Instrumenty wspierające procesy inwestycyjne instalacji odnawialnego źródła energii

Art. 160e. 1. Minister właściwy do spraw klimatu publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu, mapy potencjału odnawialnego źródła energii, w podziale na poszczególne rodzaje odnawialnego źródła energii, w szczególności:

- 1) energię wiatru na lądzie;
- 2) energię wiatru na morzu;
- 3) energię promieniowania słonecznego;
- 4) energię geotermalną;
- 5) hydroenergię;
- 6) energię otrzymywaną z biogazu, biogazu rolniczego i biometanu.

2. Minister właściwy do spraw klimatu, w ramach aktualizacji zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, o którym mowa w art. 15ab ustawy – Prawo energetyczne, dokonuje weryfikacji konieczności wprowadzenia zmian w mapach potencjału odnawialnego źródła energii oraz, w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby, ich aktualizacji.

Art. 160f. Na terenie położonym w granicach obszarów uwzględnionych na mapach potencjału odnawialnego źródła energii, który objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego umożliwiającym lokalizację danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, dopuszcza się wyznaczanie obszarów przyspieszonego rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii dla tego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii.

Art. 160g. 1. Organy samorządu województwa mogą sporządzać plany obszarów przyspieszonego rozwoju instalacji odnawianego źródła energii, zwane dalej „planami obszarów OZE” dla obszaru województwa.

2. Sejmik województwa może podjąć uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia planów obszarów OZE.

3. Plany obszarów OZE sporządza się dla obszarów znajdujących się w granicach administracyjnych województwa.

4. Plan obszarów OZE sporządza się oddzielnie dla danego rodzaju odnawialnego źródła energii.

5. W planie obszarów OZE określa się:

- 1) rodzaj odnawialnego źródła energii, dla którego jest on sporządzany;
- 2) obszary i powierzchnie, które uznaje się za obszary przyspieszonego rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii – w porozumieniu z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz z przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się przesyłaniem lub dystrybucją paliw lub energii:
 - a) wyznaczając, w pierwszej kolejności, lokalizację instalacji odnawialnego źródła energii na terenach przekształconych, w szczególności na terenach przemysłowych i poprzemysłowych, zabudowanych, zdegradowanych nienadających się do wykorzystania w rolnictwie, sztucznych zbiornikach wodnych oraz obszarach infrastruktury technicznej lub transportowej,
 - b) wyłączając możliwość określenia tych obszarów i powierzchni na obszarach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-9 ustawy z dnia 16

kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 i 1940) oraz głównych szlakach migracyjnych ptaków i ssaków morskich, za wyjątkiem sztucznych i zabudowanych powierzchni znajdujących się na tych obszarach, w tym dachach, parkingach oraz obszarach infrastruktury transportowej;

- 3) środki łagodzące, jakie należy zastosować przy lokalizacji poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii, w tym wchodzącego w skład tej instalacji magazynu energii, w rozumieniu art. 3 pkt 10ka ustawy - Prawo energetyczne, oraz urządzeń, instalacji i sieci niezbędnych do ich przyłączenia do sieci, w celu uniknięcia negatywnego oddziaływania na środowisko lub, jeżeli to niemożliwe, znacznego zmniejszenia tego oddziaływania oraz uniknięcia zabijania lub niepokojenia gatunków chronionych na podstawie przepisów odrębnych – w porozumieniu z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska;
- 4) inne informacje uwzględniające specyfikę każdego zidentyfikowanego obszaru przyspieszonego rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii;
- 5) załącznik graficzny przedstawiający granice obszaru objętego planem obszarów OZE.

6. Minister właściwy do spraw klimatu w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób przygotowania projektu planu obszarów OZE w części tekstowej i graficznej, określając skalę, stosowane oznaczenia, nazewnictwo, standardy, sposób prezentacji graficznej danych przestrzennych oraz sposób dokumentowania prac planistycznych w zakresie planu obszarów OZE, uwzględniając potrzeby kształtowania ładu przestrzennego, w tym przeciwdziałania powstawaniu konfliktów przestrzennych, ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, zaspokojenie obecnego i przyszłego zapotrzebowania na paliwa gazowe lub energię oraz możliwość dokonania oceny prawidłowości prac planistycznych.

Art. 160h. 1. Po podjęciu przez sejmik województwa uchwały o przystąpieniu do sporządzania planów obszarów OZE, marszałek województwa kolejno:

- 1) ogłasza podjęcie uchwały o przystąpieniu do sporządzania planów obszarów OZE, informując nie później niż w dniu ich rozpoczęcia o sposobach, miejscach i terminie prowadzenia konsultacji społecznych, nie krótszym jednak niż 1 miesiąc od dnia ogłoszenia, co najmniej:
 - a) przez publikację w prasie w rozumieniu art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe (Dz.U. z 2018 r. poz. 1914),

- b) przez wywieszenie w widocznym miejscu na terenie objętym sporządzanym planem obszarów OZE lub w siedzibie obsługującego go urzędu,
 - c) przez udostępnienie informacji na stronie internetowej obsługującego go urzędu, o ile taką posiada, oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu,
 - d) w sposób zwyczajowo przyjęty w danej gminie;
- 2) zawiadamia pisemnie wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) gmin położonych na terenie objętym sporządzanym planem obszarów OZE oraz wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) gmin sąsiednich, określając termin składania uwag, nie krótszy jednak niż 1 miesiąc i nie dłuższy niż 3 miesiące od dnia tego zawiadomienia;
- 3) sporządza projekt planu obszarów OZE wraz ze strategiczną oceną oddziaływania na środowisko;
- 4) wprowadza zmiany do projektu planu obszarów OZE wynikające z:
- a) uzyskanych opinii,
 - b) dokonanych uzgodnień;
- 5) przedstawia sejmikowi województwa projekt planu obszarów OZE.

2. Projekt planu obszaru OZE podlega:

- 1) uzgodnieniu z:
- a) wójtami (burmistrzami, prezydentami miast) gmin położonych na terenie objętym sporządzanym planem obszarów OZE,
 - b) właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska, w zakresie ustaleń tych planów mogących mieć negatywny wpływ na obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz na gatunki i siedliska przyrodnicze objęte ochroną,
 - c) przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się przesyłaniem lub dystrybucją paliw lub energii;
- 2) opiniowaniu wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) gmin sąsiednich.

3. Niewydanie opinii przez organ, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 w terminie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu planu obszarów OZE.

Art. 160i. Rada gminy z własnej inicjatywy lub na wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta) może zwrócić się z wnioskiem do marszałka województwa o wyznaczenie obszaru przyspieszonego rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii

na terenie gminy, która spełnia kryteria określone w art. 160f lub o aktualizację obowiązującego planu obszarów OZE. Wniosek, o którym mowa w zdaniu pierwszym może być również złożony w trakcie uzgodnień, o których mowa w art. 160h ust. 2 pkt 1.

Art. 160j. 1. Plan obszarów OZE uchwała sejmik województwa.

2. Uchwałę w sprawie planu obszarów OZE wraz z dokumentacją prac planistycznych marszałek województwa przekazuje wojewodzie w celu oceny zgodności z przepisami prawnymi oraz ogłoszenia w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

Art. 160k. Koszty sporządzenia planów obszarów OZE lub ich aktualizacji obciążają budżet województwa albo inwestora w części, w jakiej jest on bezpośrednią konsekwencją zamiaru realizacji danej inwestycji.

Art. 160l. 1. Plan obszarów OZE podlega:

- 1) przeglądowi przez marszałka województwa w przypadku aktualizacji mapy potencjału odnawialnego źródła energii;
- 2) aktualizacji w celu zapewnienia spójności planu obszarów OZE ze strategią rozwoju województwa po jej aktualizacji, w zakresie, w jakim aktualizacja strategii dotyczy sytuacji przestrzennej województwa.

2. Plan obszarów OZE może podlegać aktualizacji w przypadku, o którym mowa w art. 160i oraz w przypadku aktualizacji mapy potencjału odnawialnego źródła energii.

3. Procedurę aktualizacji obowiązującego planu obszarów OZE przeprowadza się w trybie określonym w art. 160g-160j.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz.U. z 2023 r. poz. 2257) po art. 108 dodaje się art. 108a w brzmieniu:

„Art. 108a. Przepis art. 108 stosuje się odpowiednio do personelu przemysłowego w rozumieniu art. 5 pkt 10c ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz.U. z 2024 r. poz. 1068 i 1933).”

Art. 11. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz.U. z 2024 r. poz. 1087, 1089 i 1473) w art. 261 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Wymóg zawarcia umowy użytkowania i uiszczenia opłaty rocznej nie dotyczy gruntów pod obszarami ochronnymi, w tym strefami bezpieczeństwa, o których mowa w art. 24 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, związanymi z przedsięwzięciami realizowanymi na gruntach, dla których uzyskano pozwolenie, o którym mowa w art. 26 ustawy z dnia 21 marca 1991 r.

o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, lub decyzję, o której mowa w art. 5 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz.U. z 2024 r. poz. 1199), dotyczące zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów.”.

Art. 12. 1. Wytwórca, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 48 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 oraz uzyskał warunki przyłączenia albo zawarł umowę o przyłączenie morskiej farmy wiatrowej, może złożyć do przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej wnioski o zmianę wydanych warunków przyłączenia albo zawartej umowy o przyłączenie morskiej farmy wiatrowej na wstępne warunki przyłączenia w zakresie mocy stanowiącej różnicę pomiędzy mocą zainstalowaną elektryczną wynikającą z wydanych warunków przyłączenia albo z zawartej umowy o przyłączenie morskiej farmy wiatrowej a mocą zainstalowaną elektryczną, o której mowa w art. 16 ust. 2 pkt 1, art. 18 ust. 4 lub art. 22 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej dokonuje zmiany, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku. Wstępne warunki przyłączenia są ważne dwa lata od dnia dokonania zmiany, o którym mowa w zdaniu pierwszym, z zastrzeżeniem ust. 5.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 zabezpieczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 podlega zwrotowi w terminie 30 dni od dnia dokonania zmiany, o której mowa w ust. 1, w wysokości pomniejszonej o koszty poniesione na realizację zawartej umowy o przyłączenie morskiej farmy wiatrowej. Wysokość zwrotu zabezpieczenia oraz kosztów o jakie jest ono pomniejszane następuje w zakresie, o którym mowa w ust. 1. Przepis art. 52 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku gdy aukcja w 2025 r. została unieważniona, z przyczyn, o których mowa w art. 34 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 albo nie została rozstrzygnięta, z przyczyn, o których mowa w art. 30 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, albo oferta wytwórcy, o którym mowa w ust. 1 nie wygrała aukcji, wstępne warunki przyłączenia, o których mowa w ust. 1 stają się częścią dotychczasowych warunków przyłączenia z terminem ważności dotychczasowych warunków przyłączenia albo dotychczasowa umowa o przyłączenie morskiej farmy wiatrowej podlega dostosowaniu do jej brzmienia przed zmianą, o której mowa w ust. 1, pod warunkiem:

1) ponownego złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 48 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1;

2) ponownego wniesienia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 52 ust. 1

– do przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej w terminie 60 dni od dnia publikacji informacji o unieważnieniu albo braku rozstrzygnięcia aukcji, albo o wynikach aukcji na stronie internetowej Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

5. W przypadku niespełnienia warunków, o których mowa w ust. 4, wstępne warunki przyłączenia tracą ważność w terminie określonym w ust. 4 a przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej odmawia dostosowania umowy o przyłączenie morskiej farmy wiatrowej.

Art. 13. 1. W przypadku aukcji przeprowadzanej w 2025 r.:

1) liczbę wydanych zaświadczeń o dopuszczeniu do aukcji, których termin ważności nie upływa przed terminem, o którym mowa w art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, oraz wniosków o wydanie zaświadczeń o dopuszczeniu do aukcji, o których mowa w art. 30 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, których termin rozpatrzenia upływa przed terminem wskazanym w art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 oblicza się na 14 dni przed terminem, o którym mowa w art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1;

2) w przypadku, w którym:

a) z uwagi na mniejszą niż trzy liczbę wydanych zaświadczeń o dopuszczeniu do aukcji, których termin ważności nie upływa przed terminem, o którym mowa w art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, oraz wniosków o wydanie zaświadczeń o dopuszczeniu do aukcji, których termin rozpatrzenia upływa przed terminem wskazanym w art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, obliczoną zgodnie z pkt 1, aukcji nie przeprowadza się, albo

b) aukcję przeprowadza się, jednak z uwagi na zaistnienie przesłanki, o której mowa w art. 30 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, aukcji nie rozstrzyga się

- Prezes URE może w roku kolejnym przeprowadzić aukcję interwencyjną na uzyskanie prawa do pokrycia ujemnego salda dla energii elektrycznej wytworzonej w morskiej farmie wiatrowej i wprowadzonej do sieci przez wytwórców, którzy uzyskali zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, dla łącznej maksymalnej mocy zainstalowanej elektrycznej morskich farm wiatrowych wynikającej z art. 29 ust. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Do aukcji interwencyjnej stosuje się odpowiednio przepisy art. 30-37 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 14. 1. W sprawach o wydanie pozwoleń na układanie i utrzymywanie kabli lub rurociągów, o których mowa w art. 26 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, lub uzgodnień, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, dotyczących zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy lub jego elementów, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 27a ust. 2 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W postępowaniach, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy do wniosku, o którym mowa w art. 27a, dołączono wstępne warunki przyłączenia, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wnioskodawca uzupełnia wnioski o wydanie pozwolenia na układanie i utrzymywanie kabli lub rurociągów lub wnioski o wydanie uzgodnienia.

3. W przypadku niezuzupełnienia wniosku w terminie, o którym mowa w ust. 2, postępowania, o których mowa w ust. 1, umarza się.

Art. 15. Organy samorządu województwa sporządzą po raz pierwszy plany obszarów przyspieszonego rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 160g ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dla obszaru danego województwa w terminie do dnia 21 lutego 2026 r.

Art. 16. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 83 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 83 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane.

Art. 17. Przepisu art. 38e ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 9 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie stosuje się do dnia wydania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej wynikającej z tego przepisu z rynkiem wewnętrznym albo uznania przez Komisję Europejską, że zmiana tego przepisu nie stanowi nowej pomocy publicznej.

Art. 18. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań samorządu województwa wynikających z rozdziału 7b ustawy zmienianej w art. 9 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą wynosi w:

1) 2026 r. – 1 965 304,67 zł;

- 2) 2027 r. – 1 976 637,53 zł;
- 3) 2028 r. – 2 081 399,32 zł;
- 4) 2029 r. – 2 191 713,49 zł;
- 5) 2030 r. – 2 307 823,54 zł;
- 6) 2031 r. – 2 430 084,78 zł;
- 7) 2032 r. – 2 558 766,92 zł;
- 8) 2033 r. – 2 694 204,43 zł;
- 9) 2034 r. – 2 836 811,27 zł;
- 10) 2035 r. – 2 986 966,98 zł.

2. Minister właściwy do spraw klimatu monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków stosuje mechanizm korygujący polegający na obniżeniu kosztów realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 19. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz Regionalnych Dyrektorów Ochrony Środowiska wynikających rozdziału 7b ustawy zmienianej w art. 9 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą wynosi w:

- 1) 2026 r. – 2 947 957,00 zł;
- 2) 2027 r. – 2 964 956,30 zł;
- 3) 2028 r. – 3 122 098,98 zł;
- 4) 2029 r. – 3 287 570,23 zł;
- 5) 2030 r. – 3 461 735,31 zł;
- 6) 2031 r. – 3 645 127,18 zł;
- 7) 2032 r. – 3 838 150,38 zł;
- 8) 2033 r. – 4 041 306,64 zł;
- 9) 2034 r. – 4 255 216,91 zł;
- 10) 2035 r. – 4 480 450,47 zł.

2. Minister właściwy do spraw środowiska monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków stosuje mechanizm korygujący polegający na obniżeniu kosztów realizacji zadań, o których mowa w ust. 1.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Za zgodność pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym
Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Klimatu i Środowiska
Dominik Gajewski
(- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)